

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

28. april 2009

Besvarelse af spørgsmål 16 ad L 119 stillet af Erhvervsudvalget den 23. april 2009.

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 16:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22/4-09 fra Forbrugerrådet. I den forbindelse bedes det oplyst, om ministeren ved ændringsforslag til lovteksten (§ 48) eller på anden måde vil tydeliggøre vigtigheden af, at der i rammeaftalen oplyses om rettighederne til at få tilbageført en betaling, som følger af lovforslagets § 74?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Jeg skal hermed kommentere Forbrugerrådets henvendelse af 22. april 2009 til Erhvervsudvalget.

Lovforslagets § 48

Forbrugerrådet finder, at det bør fremgå af bemærkningerne til § 48, at rettigheder efter § 74 skal beskrives i rammeaftalen.

Som anført i min besvarelse af udvalgets spørgsmål 3, vil rettigheder efter § 74, som vedrører indsigelser i forbindelse med brug af betalingsinstrumenter ved fjernsalg, være et karakteristika ved et betalingsinstrument, der skal beskrives i rammeaftalen.

Det er ikke muligt at ændre i bemærkningerne til den fremsatte § 48, men da udvalgsspørgsmål indgår som en del af forarbejdet til lovforslag og er en del af fortolkningen af lovforslaget, er mit svar på spørgsmål 3 en del af fortolkningen af § 74. Det er således heller ikke nødvendigt at ændre i bemærkningerne for at opnå den ønskede fortolkning.

Lovforslagets § 51

Forbrugerrådet finder, at der ikke bør være adgang til at opkræve et gebyr af brugeren for at opsige en rammeaftale.

I mit ændringsforslag nr. 8 foreslår jeg at sænke grænsen for, hvornår en aftale om betalingstjenester kan opsiges uden, at der kan opkræves et gebyr fra 12 til 6 måneder.

Dette ændringsforslag har netop til formål at fremme kundemobiliteten og konkurrencen ved, at det allerede efter 6 måneder er muligt at opsige en aftale uden, at der kan opkræves et gebyr. Dette står i modsætning til forslaget til § 51, stk. 3, hvor grænsen var 12 måneder.

Som jeg oplyste i mit svar på spørgsmål 3, er det forbundet med omkostninger for udbyderen at indgå en rammeaftale. Hvor en aftale opsiges efter kort tid, mener jeg derfor, at det er rimeligt, at udbyderen har mulighed for at opkræve et gebyr. Jeg fastholder derfor grænsen på 6 måneder i mit ændringsforslag.

Lovforslagets § 74

Forbrugerrådet er af den opfattelse, at mit ændringsforslag nr. 10 udgør en svækkelse af forbrugerbeskyttelsen.

Som jeg oplyste i mit svar på udvalgets spørgsmål 15, har jeg fremsat dette ændringsforslag, fordi pengeinstitutterne ellers ikke vil finde det forsvarligt at tilbyde kunderne adgang til charge-back, udover hvad der følger af lovforslagets § 74. Baggrunden er, at pengeinstitutterne løber en risiko for selv at skulle finansiere charge-backen over for kunderne f.s.v.a. internationale kreditkortaftaler, hvis de internationale kortselskaber ændrer deres vilkår over for pengeinstituttet.

Jeg er derfor stadig ikke enig med Forbrugerrådet i, at forslaget svækker forbrugerbeskyttelsen. Tværtimod er det min opfattelse, at forslaget sikrer, at der også fremover vil kunne findes en videregående adgang til charge-back i vilkårene for de internationale betalingskort i Danmark.

Derimod vil jeg bede mine embedsmænd følge udviklingen i vilkårene for charge-back meget tæt og i den forbindelse have særlig opmærksomhed på, hvordan disse vilkår bliver ændret i praksis. På baggrund af disse erfaringer, vil jeg gerne orientere Erhvervsudvalget om et år om, hvorledes mit ændringsforslag nr. 10 har fungeret i praksis.